

maa jeg ogsaa nævne, at der paa det foreliggende Finanslovsforslag er Forslag om et Fyr paa det dansk-vestindiske Søterritorium, et Fyr, som længe har været ønsket af de søfarende, og som vil have megen Betydning for Besejlingen af Øerne og særlig af St. Thomas Havn.

Men ogsaa videre Foranstaltninger i den Retning har Regeringen sin Opmærksomhed henvendt paa, idet det staa for os som en sikker Ting, at naar man i sin Tid besluttede sig til at beholde de dansk-vestindiske Øer — som bekendt var der i dette Ting overvejende Stemning for at sælge dem, og naar Salget strandede, var det paa det andet Tings Stilling til Sagen —, var Motivet til at beholde Øerne ikke mindst, at der efter den lange Misère viste sig nye og store Muligheder for Dansk Vestindien, især ved den Betydning, som man mente, at St. Thomas vilde faa, naar Panamakanalen blev aabnet. Det vilde da være urimeligt, om man ikke fra den danske Regerings Side, naar man har besluttet at beholde Øerne, — for det maa antages at staa fast, det kan i alt Fald siges, at der ikke er den mindste Tanke oppe hos Regeringen om at sælge de dansk-vestindiske Øer, jeg betragter dette Forhold som endeligt afgjort og ønsker aldeles ikke at hidføre nogen Forandring i Forholdet —, da ogsaa vilde se at faa det mest mulige ud af dem, og der er sikkert intet Punkt der, som er vigtigere end Udviklingen af St. Thomas' Havn.

Det ærede Medlem spurgte mig endvidere om det beklagelige Tilfælde, der er indtruffet paa St. Thomas med den Toldassistent, der har meldt sig som skyldig i Bedrageri. Det ærede Medlem benyttede meget store Tal. Jeg forstod dog det ærede Medlem saadan, at han dermed tænkte paa de Beløb, der gik gennem vedkommende Funktionærs Hænder. Selve Bedrageriet er ikke saa imponerende, men det er jo altid beklageligt. Det angives foreløbig til 5,000 Francs, men det kan være, det vil vise sig større. Jeg kan ikke sige noget bestemt derom, Undersøgelsen er i sit første Stadium. Vedkommende var dog ikke Embedsmand, men antagen som Assistent for Postmester Karstensen, der har Ledelsen af Toldvæsenet paa St. Thomas. Saafremt der ønskes yderligere Oplysninger om denne Sag, skulle de paa Anmodning blive tilstillede Finansudvalget, naar Undersøgelsen skrider videre frem.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) kom tilbage til det Spørgsmaal, der har været saa stærkt

drøftet i Sommer, Beregningen af de finansielle Virkninger af Skattereforen af 1908. Det er et uendeligt Emne, lader det til, og Fristelsen er ikke stor for mig til at gentage, hvad jeg derom tidligere har sagt. Jeg maa nemlig i et og alt fastholde, at de Betragtninger, jeg derom har gjort gældende, ere de rette. Det ærede Medlem søgte egentlig heller ikke at afkræfte dem undtagen derved, at de to Udgangspunkter være vilkaarligt valgte: Aaret 1906—07 for Tiden før Toldreformen og Aaret 1910—11 for Tiden efter Toldreformen. Det ærede Medlem mente, jeg der kritikløst — ja, det sagde det ærede Medlem ikke, men det var dog vistnok Meningen — havde fulgt Generaldirektør Rubin. Jeg skal dertil bemærke, at det Udgangspunkt, det ærede Medlem særlig anfægtede, nemlig Aaret 1906—07, har jeg udtalt mig for at benytte, før Generaldirektør Rubin overhovedet begyndte at udtale sig om dette Spørgsmaal, nemlig i en Debat med Gehejmeetatsraad Bramsen oppe i Landstinget. Og hvorfor have baade Generaldirektør Rubin og jeg ment, at dette Aar var det rette til den ene Side, ligesom 1910—11 er det rette til den anden Side? Vi have begge motiveret dette Standpunkt. Det er ikke, som det ærede Medlem mente, fordi Facit var det forud givne, og man saa maatte finde to Aar, hvorpaa dette forud givne Facit passede, men vi have angivet, synes jeg, meget gode Grunde, hvorfor det netop er rigtigt at tage disse to Aar. Aaret 1906—07 er det rette, fordi det er det sidste Aar før Toldreformen, der ikke er berørt af Toldreformen. 1907—08 var — foruden at være et ekstraordinært Højkonjunkturaar — paa mange Maader berørt af denne Reform, idet man i de sidste Maaneder af dette Finansaar meget godt kunde se, at der vilde komme en Toldreform, og ogsaa, i alt Fald i Omrids, kunde skimte, hvor den vilde bære hen, og navnlig, hvilke Finansartikler der vilde blive ramte af en højere Told. Det havde til Følge, at en Merindførsel af disse Artikler i ikke ringe Grad begyndte allerede i de sidste Maaneder af 1907—08. Altsaa, 1906—07 er det sidste Aar før Toldreformen, der ikke er berørt af denne. Og 1910—11 er det første Aar efter Toldreformen, som kan antages at være, jeg vil ikke sige fuldstændig normalt, men dog nogenlunde normalt, det første Aar altsaa, i hvilket Overgangsaaarenes Virkninger ere saa nogenlunde overvundne. Det er Grunden